Pregaria.cat

Entrada

Estimada esperança

Per MartaF el dc., 24/02/2021 - 08:00

«L'única solució és l'esperança.» Pere Casaldàliga.

I si aquest temps de Quaresma, a més de practicar el silenci i la pregària, també repensem les nostres actituds en una economia foradada per la consciència zero? Despullats per l'hivern de la tristesa, però, hem de saber trobar el camí de la primavera en la fe inspiradora de Pere Casaldàliga o del papa Francesc. Perquè l'ecologia són les arrels de l'arbre de la vida i, per tant, la base del nostre món. A partir d'aquí, preguntem-nos: per quina raó l'ésser humà és l'únic animal que posa en risc la seva supervivència destruint l'ecosistema on viu?

Celebrem que s'acaba de crear la Fundació Pere Casaldàliga, amb la missió de difondre'n i preservar-ne el llegat, i perquè els drets socials, polítics i ambientals de la població indígena que s'ha quedat sense terra en un lloc oblidat del món no quedin silenciats. Gràcies al bisbe de l'esperança, més de 230 famílies de l'Araguaia tenen avui un tros de terra on han plantat petites hortes o arbres fruiters per alimentar-se. És la zona on conflueixen El Cerrado i el bioma amazònic. El Cerrado és la sabana tropical amb més biodiversitat del planeta i on habiten el 5% de la flora i de la fauna mundial però, des de la dècada del 1950, l'agronegoci de la soja i la ramaderia extensiva hi han deforestat més del 80% de la vegetació originària. El bosc tropical de l'Amazònia és el més extens i divers del món i el riu Amazones és el de major cabal del planeta, a més de contenir el nombre més gran d'espècies de peixos d'aigua dolça. Però, en aquesta terra tan rica de tresors naturals, el neoliberalisme hi avança sense treva mentre nosaltres callem, còmplices de la injustícia i del crim ferotge contra la natura, tot ignorant que la Casa de Déu també és enmig de la selva.

Malgrat tot, l'esperança continuarà brotant a l'Amazònia perquè és allà on van enterrar el seu bisbe, a sota d'un arbre, com si hi plantessin una llavor. I en una cerimònia senzilla perquè ell era com Sant Francesc d'Assís: tots dos necessitaven poques coses i les que poques que necessitaven, les necessitaven poc. Que, aquesta Quaresma, el somni amazònic de Pere Casaldàliga ens faci despertar de la globalització de l'egoisme i de la indiferència perquè ell deia que «tota acumulació suposa exclusió». I dejunem plegats de tot allò que ens sobra com a esclaus del consumisme, amb l'exemple i la fe dels pobles de l'Araguaia. Si t'alliberes del pes de les coses, multiplicaràs el batec de la terra...

«I et sentiràs segur, perquè hi ha esperança» (Job 11:18).